

AUGLÝSING

68

26. apríl

um loftferðsamning milli Íslands og Finnlands.

Hinn 10. marz 1960 var undirritaður í Helsingfors loftferðasamningur milli Íslands og Finnlands.

Samningurinn gekk í gildi við undirritun og gildir um óákveðinn tíma með 12 mánaða uppsagnarfresti.

Samningurinn var gerður á sænsku og birtist hér með sem fylgiskjal með auglýsingu þessari íslensk þýðing á samningnum.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 26. apríl 1961.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

LOFTFERÐASAMNINGUR

milli Íslands og Finnlands.

Ríkisstjórn lýðveldisins Íslands og ríkisstjórn lýðveldisins Finnlands, sem hafa hug á að gera með sér samning um flugsamgöngur milli Íslands og Finnlands, hafa í því skyni skipað fulltrúa með fullu umboði, sem hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Samningsaðilar veita hvor öðrum þau réttindi að annast þær flugferðir, sem um er rætt í viðbæti þessa samnings. Flugferðir má hefja þegar í stað eða síðar, samkvæmt ákvörðun þess samningsaðila, sem réttindin hefur hlotið.

2. gr.

- a) Nú hefur annar samningsaðilinn veitt hinum réttindi til að annast flugferðir, og má þá síðarnefndi aðilinn hefja reksturinn jafnskjótt og hann hefur tilnefnt flugfélag, eða flugfélög, sem taki að sér reksturinn, og sá samningsaðilinn, sem réttindin hefur veitt, hefur gefið út nauðsynleg leyfi vegna rekstursins til handa hinu tilnefnda flugfélagi eða -félögum. Að tilskildum ákvæðum 7. gr. hér á eftir er aðila skylt að veita slíkt leyfi þegar í stað.
- b) Sá samningsaðili, sem veitir framangreind réttindi, getur krafizt þess af hinu tilnefnda flugfélagi eða flugfélögum, að áður en réttindi eru veitt til að hefja flugferðir, sé sannað, að það eða þau uppfylli öll skilyrði í lögum þeim og ákvæðum, sem í gildi eru á yfirráðasvæði hans.

3. gr.

Flugmálayfirvöld samningsaðilanna skulu að jafnaði bera saman ráð sín og hafa með sér samvinnu, þegar um er að ræða að hafa í heiðri þær grundvallarreglur og annast framkvæmd þeirra ákvæða, sem fram eru tekin í þessum samningi og viðbæti hans.

68

4. gr.

26. apríl a) Samningsaðilar eru ásáttir um, að gjöld fyrir afnot flughafna þeirra og annarra hjálpartækja, sem hvor samningsaðili kann að leggja á flugfélög hins, skuli ekki vera hærri en gjöld innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning milli landa, fyrir afnot slíkra flughafna og hjálpartækja.
- b) Eldsneyti, smurningsoliur og varahlutir, sem flutt er til landssvæðis annars samningsaðila af flugfélagi, tilnefndu af hinum aðilanum, eða fyrir reikning slíks flugfélags eða flutt um borð þar, og ætlað er eingöngu loftförum þess félags, skal njóta sömu kjara um tollaálögur, skoðunargjöld eða önnur innanlands-gjöld og gilda um innlend flugfélög eða flugfélög þeirra ríkja, sem beztu kjara njóta.
- c) Eldsneyti, smurningsoliur og varahlutir, venjulegur útbúnaður og vistir, sem eru um borð í loftförum, öðrum en hernaðarloftförum, og eru eign þeirra flugfélaga annars samningsaðilans, sem hafa leyfi til að starfrækja flugferðir samkvæmt ákvæðum samnings þessa, skulu undanþegin tollaálögum, skoðunargjöldum og öðrum slíkum gjöldum við komu til eða burtför frá landsvæði hins samningsaðilans, jafnvel þótt loftförin noti slíkar birgðir á flugi innan þess landsvæðis.

5. gr.

Lofthæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út eða staðfest af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd af hinum aðilanum, og að því er við kemur starfrækslu þeirra flugferða, sem í samningnum greinir. Hvor aðili áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæði hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem út eru gefin af öðru ríki handa hans eigin ríkisborgurum.

6. gr.

- a) Lög um ákvæði annars samningsaðilans um komu loftfara í millilandaflugi til eða brottför frá landsvæði hans, svo og um starfrækslu og stjórn slíkra loftfara, meðan þau eru innan landsvæðis hans, skulu gilda um loftför flugfélags eða félaga hins aðilans.
- b) Farþegar, áhöfn og sendandi varnings, sem fluttur er loftleiðis, skulu, annað hvort sjálfir, eða með aðstoð þriðja aðila, sem kemur fram á þeirra vegum og fyrir þeirra reikning, fylgja þeim lögum og ákvæðum, sem gilda á landsvæði hvors samningsaðila, um komu, dvöl og brottför farþega, áhafnar eða farms, svo og ákvæðum um komu, brottför, innflytjendur, vegabréf, toll og sóttkví.

7. gr.

Hvor samningsaðili um sig áskilur sér rétt til að synja flugfélagi, sem hinn aðilinn hefur tilnefnt, um réttindi, eða afturkalla slík réttindi, þegar ekki er talið nægilega upplýst, að það séu ríkisborgarar hins aðilans, sem að verulegu leyti eigi og stjórnri flugfélaginu, eða þegar flugfélag þetta lætur undir höfuð leggjast að fylgja lögum og ákvæðum þess lands, sem félagið rekur loftferðir um, sbr. 6. gr. hér að ofan, eða fullnægir ekki skuldbindingum þeim, sem samningur þessi og viðbætur hans leggja því á herðar.

8. gr.

Hvor samningsaðili um sig getur hvenær sem er farið þess á leit við hinn samningsaðilann, að hafnar verði viðræður um breytingar á þessum samningi eða viðbæti hans. Slíkar viðræður skulu hefjast áður en 60 dagar eru liðnir frá því að beiðnin kom fram. Breytingar taka gildi, er þær hafa verið staðfestar með diplómatisískum erindum.

9. gr.

68

26. apríl

Sérhverjum ágreiningi milli samningsaðila varðandi skýringu eða framkvæmd á samningi þessum og viðbæti hans, sem ekki hefur tekizt að jafna með viðræðum, skal vísað til gerðardóms, skipuðum þremur gerðardómsmönnum. Tilnefna samningsaðilar einn mann hvor í dóminn, og skulu þeir koma sér saman um oddamann, sem jafnframt skal vera formaður. Oddamaðurinn má ekki vera ríkisborgari í landi samningsaðila. Samningsaðilar skulu hafa tilnefnt gerðardómsmenn sína í síðasta lagi innan tveggja mánaða frá þeim degi, er annarhvor aðilinn hefur afhent hinum erindi eftir diplómátskum leiðum, þar sem krafizt er gerðardóms, og skulu þeir hafa náð samkomulagi um oddamann í síðasta lagi innan mánaðar, eftir að þeir voru tilnefndir.

Nú hefur annarhvor samningsaðila ekki tilnefnt sinn gerðardómsmann innan tveggja mánaða, eða ekki er unnt að ná samkomulagi um oddamann innan hins tiltekna tíma, og getur þá hvor samningsaðili sem er krafizt þess, að forseti Alþjóðadómstólsins tilnefni gerðardómsmann eða gerðardómsmenn. Samningsaðilar skuldbinda sig til að hlýða hverjum þeim úrskurði, sem gerðardómurinn kveður upp. Kostnaði við gerðardóminn skal skipt til helminga milli aðilanna.

10. gr.

Nú tekur alþjóðasamningur um loftferðir gildi hjá báðum samningsaðilum, og skulu þeir þá sín á milli samræma ákvæði þessa samnings og viðbætis hans ákvæðum slíks alþjóðasamnings.

11. gr.

Hvor aðili um sig getur tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Sé slík tilkynning send, skal samningurinn falla úr gildi 12 mánuðum eftir að hinn aðilinn tók við henni, nema samkomulag hafi orðið um að afturkalla tilkynninguna, áður en fresturinn er liðinn.

12. gr.

Samning þennan og hvert það samkomulag, sem honum er tengt, skal skrásetja hjá alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO).

13. gr.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag, sem hann er undirritaður.

Þessu til staðfestu hafa þeir fulltrúar, sem til þess hafa gild umboð, undirritað og innsiglað þennan samning.

Gjört í Helsingfors hinn 10. marz 1960 í tveimur eintökum á sænsku.

Fyrir ríkisstjórn Íslands

Fyrir ríkisstjórn Finnlands

Magnús V. Magnússon.

Reino Palas.

VIÐBÆTIR

I.

Ríkisstjórn Finnlands heimilar ríkisstjórn Íslands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Íslands tilnefnir, starfrækja flugferðir milli Íslands og Finnlands og áfram, beina eða með viðkomu á stöðum þar í milli, í báðar áttir.

68

II.

26. apríl

Ríkisstjórn Íslands heimilar ríkisstjórn Finnlands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Finnlands tilnefnir, starfrækja flugferðir milli Finnlands og Íslands og áfram, beint eða með viðkomu á stöðum þar í milli, í báðar áttir.

III.

Flugfélög, sem hvor samningsaðili um sig hefur tilnefnt, skulu á landssvæði hins aðilans eiga rétt á að taka við og skila farþegum, vörum og pósti í millilandaflugi við komu til eða burtför frá landssvæði þess síðarnefnda og til og frá þriðja landi.

69

9. maí

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 74 29. desember 1934, um sildarútvegsnefnd, útflutning á síld, hagnýtingu markaða o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Sjávarútvegsmálaráðherra hefur tjáð mér, að sildarútvegsnefnd hafi, eins og undanfarin ár, verið veittur einkaréttur til að selja og flytja til útlanda alla saltsíld og eðlilegt þyki, að félögum sildarsaltenda, sem verka síldina til útfutnings, gefist kostur á að tilnefna menn í nefndina. Beri því brýna nauðsyn til að breyta lögum nr. 74 29. desember 1934 í þessa átt.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

Aftan við 1. grein laganna bætist svo hljóðandi bráðabirgðaákvæði:

Þann tíma, sem eftir er af kjörtímabili Sildarútvegsnefndar, er nú situr, skulu skipaðir í nefndina tveir fulltrúar til viðbótar þeim 5, sem fyrir eru og tveir til vara. Skal Félag sildarsaltenda á Norður- og Austurlandi tilnefna annan fulltrúann ásamt varamanni og Félag sildarsaltenda á Suðvesturlandi hinn og varamann hans.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 9. maí 1961.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.